

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25Csp/236/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113221361
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4113221361.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci žalobcu: Mercedes-Benz Financial Services Slovakia s.r.o., IČO: 35 728 116, sídlo Tuhovská 11, 831 07 Bratislava, zast.: advokátska kancelária ECKER-KÁN & PARTNERS, s.r.o., IČO: 35 886 625 sídlo Námestie M. Benku 9, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/X, XXX XX S., v konaní o zaplatenie sumy 6.976,29 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 6.105 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 09.09.2012 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žalobca je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Nitra trovy štátu v sume 5,67 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaná je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Nitra trovy štátu v sume 39,69 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobcovi voči žalovanej súd p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 75,05 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa písomne podaným návrhom doručeným na OS Nitra dňa 25.06.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 6.976,29 eura s príslušenstvom. Dňa 12.12.2008 uzavreli úverovú zmluvu na základe čoho žalobca žalovanej poskytol sumu 25.494 eur na splátky za účelom financovania kúpy motorového vozidla. Vozidlo bolo poistené. Záväzok bol zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva k predmetnému vozidlu. Žalovaná sa s plnením dlhu dostala do omeškania, žalobca odstúpil od zmluvy dňa 07.09.2011, prostredníctvom inkasnej agentúry odobrali vozidlo 19.10.2011, ktoré bol v tom čase zadržané finančným úradom v Rakúsku, a bol predané za sumu 14.100 eur. Žalobca od žalovanej požadoval zostatok úveru v sume 13.321,09 eura, dlžné splátky 2.255,60 eura, dlžné zákonné poistné v sume 145,40 eura, dlžné havarijné poistné v sume 775,25 eura, náklady inkasnej agentúry v sume 310 eur, náklady za prevoz vozidla 279,99 eura, odťah a parkovné v sume 3.090 eura, náklady na znalecký posudok v sume 82 eur, náklady na odhlásenie vozidla 136,01 eura, náklady za kontrolu vozidla 119,66 eura, zmluvnú pokutu v sume 561,29 eura. Po odrátaní výťažku za predaj vozidla dlžná suma predstavovala žalovanú sumu s ktorej si žalobca uplatňoval úrok z omeškania od 09.09.2012 do zaplatenia.

2. Právny zástupca žalobcu uvádzal, že sa pridrižiava sa podaného návrhu. Čo sa týka zmluvnej pokuty táto je určovaná všeobecnými podmienkami. Zmluvná pokuta však nie je úrokom z omeškania. Vozidlo

bolo ocenené znalcom a žalobca podľa zmluvy o zriadení záložného práva mal možnosť vozidlo predať za 50% určenej sumy, bolo predané za vyššiu sumu, keď toto sa predávalo formou inzerátu a trhová cena, teda skutočný záujem bol v nižšej hodnote ako určil znalec. V čase odstúpenia od zmluvy neboli uhradené už štyri splátky za mesiace jún, júl, august 2011 a v podstate už aj za september, keď splatnosť bola na začiatku mesiaca a k odstúpeniu došlo až v priebehu septembra 2011. Vozidlo bolo zadržané v zahraničí zahraničným daňovým úradom a až po odstránení administratívnych prekážok bolo možné ho odvieť. Čo sa týka nákladov inkasnej firmy, toto považoval za primeranú sumu, ani žalobca by to s nižšími nákladmi neurobil. Spracovateľský poplatok zobrala žalovaná na vedomie aj po úhrade. Bol predložený technický preukaz vozidla, podľa ktorého vlastníkom aj držiteľom by bola žalovaná, a preto je nejasné, prečo by jej rakúske orgány nemohli vozidlo vydať. Spracovateľský poplatok bol primeraný poskytnutej sume, pričom všeobecne nejde o položku, ktorá by bola neprijateľná a ktorú by súdy nepriznávali, čo sa týka odmeny inkasnej agentúry ide o nárok v zmysle bodu 9.10 všeobecných podmienok, pričom aj keby to vykonával zamestnanec žalobcu, musel by mať na to vozidlo, vyčlenený pracovný čas, čiže boli by tam reálne náklady žalobcu. Pripúšťa, že vo vyplatených inkasných nákladoch tretej osobe je aj zisk, bez toho by to tá firma nerobila, nevie však teraz špecifikovať aká položka zo sumy 310 eur je výlučne zisk. Nemá návrhy na doplnenie dokazovania.

3. Právna zástupkyňa žalovanej uvádzala, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia. Čo sa týka zmluvnej pokuty poukazovala na pripojený analogický rozsudok KS v Nitre, ktorý považoval takéto dojednané zmluvné pokuty za neprimerané. Ohľadne nákladov má za to, že je potrebné špecifikovať a preukázať náklady inkasnej agentúry v sume 310 eur a náklady za pohonné hmoty v sume 279,99 eur. Taktiež treba skúmať účelnosť nákladov za parkovné a odťah v sume 3090,- eur. Vozidlo bolo na slovenských značkách, bolo zadržané DÚ vo Viedni z dôvodu, že bolo používané v Rakúsku viac ako mesiac. Hneď bola žalovaná informovaná, že vozidlo si môže prevziať iba vlastník, čiže leasingová spoločnosť, ktorú aj obratom informovala a nevie, prečo teda tak dlho muselo vozidlo parkovať v zahraničí.

4. Žalovaná uvádzala, že sa pridrižiava vyjadrenia svojej právnej zástupkyne. Žije dlhodobo v Rakúsku a pri bežnej kontrole miestne úrady zistili, že má vozidlo na Slovenských značkách, čo malo byť v rozpore s rakúskym právom na základe čoho jej vozidlo zadržali dňa 7.7.2011 a nechceli vydať iba majiteľovi - leasingovej spoločnosti. Tiež jej rakúske úrady vyrubili pokutu, daň a poplatky za predmetné vozidlo, čo jej však po troch rokoch bolo zrušené, a teda neplatila nič. Ona u žalobcu kontaktovala p. U. a chcela, aby išli po predmetné vozidlo, čo bola ochotná aj zaplatiť. Komunikovala však len telefonicky, čo považovala za najrýchlejšie. Ponuku, že by ju splnomocnili na prevzatie vozidla nemala. Kedy potom žalobca vozidlo prevzal ani nevie, o ďalších úkonoch nebola informovaná, keďže u nej prišlo k zmene adresy a pravdepodobne boli zásielky zasielané na predchádzajúcu adresu. Nepamätá si, že by nemala zaplatenú splátku za jún 2011. Po odňatí vozidla rakúskymi úradmi prestala platiť splátky, lebo nevedela, čo bude ďalej. Považovala zmluvu za neplatnú, keďže je v nej uvedené IČO, pričom ona nikdy na IČO nepodnikala, preto považuje zmluvu za neplatnú. Výslovne na dotaz súdu iné dôvody neplatnosti zmluvy neuvádza. Trvá na tom, že rakúsky daňový úrad jej odmietol vydať vozidlo, k čomu navrhne dôkazy. Premlčanie je, že návrh bol podaný 25.6.2013 ale v súčasnosti má spisovú značku 25Csp/236/2016, a teda je tam rozdiel 3 rokov.

5. Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : žaloba z čl. 1-6, výpis z OR žalobcu z čl. 10-12, úverová zmluva z čl. 13-14, všeobecné podmienky z čl. 15-21, splátkový kalendár čl. 22-23, zmluva o zriadení záložného práva čl. 24-26, preberací protokol z čl. 27, odstúpenie od zmluvy z čl. 28-29, prehľad obrátov čl. 30,52-53, protokol o prevzatí vozidla čl. 31, začatie výkonu zabezpečenia čl. 32-33, oznámenie o započítaní pohľadávok čl. 34-35, faktúra čl. 36, 44-51, znalecký posudok čl. 37-43, kúpna zmluva čl. 54-56, výzva čl. 57, poisťna zmluva čl. 63-68, platobný rozkaz čl. 71, uznesenie súdu čl. 81, vyjadrenie žalovaného čl. 122-125, vyjadrenie žalobcu čl.136,139-142, faktúry čl.140-147, technický preukazu čl.150-151, správa z IP čl.152, vyjadrenie žalovanej čl.156-164, prehľad splátok čl.166, vyjadrenie žalovanej čl.183-184, 187-188, 189, prílohy na čl. 189, 190-210 k čomu súd konštatuje, že tieto nebolo možné oboznámiť, keďže boli len v nemeckom jazyku, dožiadanie čl.1.214, 216-220, 223-231, 238, 248-249 a zistil tento skutkový a právny stav :

6. Dňa 12.12.2008 uzavreli úverovú zmluvu na základe čoho žalobca žalovanej poskytol sumu 25.494 eur na splátky za účelom financovania kúpy motorového vozidla. Záväzok bol zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva k predmetnému vozidlu. Žalovaná sa s plnením dlhu dostala do omeškania, žalobca odstúpil od zmluvy dňa 07.09.2011, prostredníctvom inkasnej agentúry odobrali vozidlo dňa

19.10.2011, ktoré bol v tom čase zadržané finančným úradom v Rakúsku, a bol predané za sumu 14.100 eur. Žalobca od žalovanej požadoval zostatok úveru v sume 13.321,09 eura, dlžné splátky 2.255,60 eura, dlžné zákonné poistné v sume 145,40 eura, dlžné havarijné poistné v sume 775,25 eura, náklady inkasnej agentúry v sume 310 eur, náklady za prevoz vozidla 279,99 eura, odťah a parkovné v sume 3.090 eura, náklady na znalecký posudok v sume 82 eur, náklady na odhlásenie vozidla 136,01 eura, náklady za kontrolu vozidla 119,66 eura, zmluvnú pokutu v sume 561,29 eura. Po odrátaní výťažku za predaj vozidla dlžná suma predstavovala žalovanú sumu s ktorej si žalobca uplatňoval úrok z omeškania, po výzve na úhradu od 09.09.2012 do zaplataenia. Žaloba bola podaná dňa 25.06.2013, žalovaná namietala premlčanie. V úverovej zmluve pri mene žalovanej je uvedené IČO a nasleduje rodné číslo žalovanej. Žalovaná namietala, že ona IČO nemá a zmluva je preto neplatná. Spracovateľský poplatok za uzavretie zmluvy bolo 364,20 eura. Žalovaná pri uzavretí zmluvy poplatok nenamietala, v priebehu konania namietala, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, keď za predmetné plnenie jej nič po materiálnej stránke nebolo dodané. Namietala neprijateľnosť zmluvy ako spotrebiteľ. S poukazom na rozsudok KS v Nitre sp. zn. 8Co/133/2014 zo dňa 27.03.2014 namietala žalovaná neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute. Žalovaná namietala neplatnosť úverovej zmluvy a chcela aby žalobca zaplatil žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 4.959,10 eura. Nesúhlasila s platením parkovného, pretože podľa nej včas oznámila žalobcovi kde je vozidlo, aby poňho išli. Tvrdila, že hovorila s pani U.. Tvrdila tiež, že jej rakúske úrady nechceli vozidlo vydať, pretože bolo na leasing, komunikovala s pani R.. Žalobca trval na žalobe, mal za to, že ani vlastnými prostriedkami žalobcu by náklady na odobratie vozidla neboli nižšie, pripustil, že v odmene pre inkasnú agentúru je zahrnutý nešpecifikovaný zisk. Nešlo o leasingovú, ale úverovú zmluvu. Podľa technického preukazu vlastníka vozidla bola žalovaná. Dožiadanim sa tvrdenia žalovanej ohľadne parkovného nepreukázali.

7. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 488 Občianskeho zákona záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 544 ods. 1 O.z. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

22. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákona splnením dlh zanikne.

23. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákona dlh musí byť splnený riadne a včas.

24. Podľa § 565 O.z. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 657 O.z. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

26. Podľa § 658 ods. 1 O.z. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

27. Podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka č 513/1991 Zb. strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v §) 261, sa spravuje týmto zákonom.

28. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka č 513/1991 Zb. účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

29. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

30. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

31. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

32. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

33. Zmluva bola označená ako úverová zmluva. Vo všeobecných podmienkach k zmluve si účastníci dohodli zmluvný vzťah podľa Obchodného zákonníka. Aj, keď bolo v zmluve konštatované, že zmluva sa uzatvára podľa Obchodného zákonníka nezakladá medzi účastníkmi automaticky obchodnoprávny vzťah spravujúci sa Obchodným zákonníkom. Túto skutočnosť treba skúmať podľa obsahu zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch neupravuje automaticky obchodnoprávne vzťahy. Právna prax s poukazom na smernice Európskej únie, vychádza z toho, že ak nie je jednoznačne preukázané, že ide o zmluvu podľa Obchodného zákonníka posudzuje sa zmluvný vzťah podľa Občianskeho zákonníka. Príslušnosť právnej normy riadiacej vzťah účastníkov vyplýva z charakteru účastníkov, vzťahu a obsahu dojednaní ich právneho vzťahu. Žalobca je právnická osoba opakovane poskytujúca rovnaké produkty v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaná je fyzická osoba, nepodnikateľ. Poskytovanie finančných prostriedkov s úrokom upravuje aj Občiansky zákonník. V danom prípade mal súd za to, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu spravujúcu sa podľa Občianskeho zákonníka, keď zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch neupravuje či ide o obchodnoprávny alebo občianskoprávny vzťah. Žalovaná je fyzická osoba a žalobca jej mal podľa zmluvy poskytovať služby v oblasti požičiavania finančných prostriedkov. Vzťahy účastníkov by sa pri posudzovaní podľa platných zákonov riadili Občianskym zákonníkom. Z predmetu zmluvy, či z pohľadu účastníkov zmluvného vzťahu nevyplýva nutnosť ani dôvodnosť upravovať právny režim v zmysle Obchodného zákonníka. Názov, resp. označenie zmluvy neurčuje právny režim účastníkov zmluvy. Čo sa týka samotného znenia zmluvy, išlo o nacyklostylované ustanovenie, ktoré nie je možné ovplyvniť. Dojednanie účastníkov možno skôr považovať za jednostranný názor žalobcu ohľadne právneho režimu. Právny režim Obchodného zákonníka, ktorý prioritne upravuje obchodné vzťahy, by prinášal pre žalovanú ako pre spotrebiteľa neprímerané znevýhodnenie, keďže podľa Obchodného zákonníka sú obchodné podmienky prísnejšie ako podľa Občianskeho zákonníka, napr. ohľadne premlčania, výšky úrokov, zmluvnej pokuty. Žalobca v súlade so zákonom nijako logicky dôvod uzatvorenia zmluvy podľa Obchodného zákonníka neodôvodnil. V zmluve nie je uvedený žiadny konkrétny zmluvný vzťah upravený konkrétne v Obchodnom zákonníku. V danom prípade posudzoval súd vec v zmysle Občianskeho zákonníka čo však na podstatu veci v danom prípade nemalo zásadný vplyv.

34. Súd nepovažoval celú úverovú zmluvu za neplatnú. Išlo o jasnú, zrozumiteľnú dohodu dvoch strán, ktorá neobsahovala také neprijateľné podmienky ktoré by robili celú zmluvu neplatnou. Úlohou súdu nie je rozobrať každé jedno ustanovenie zmluvy prečo je v súlade so zákonom, súd konštatuje svoj názor ak je konkrétne napádané ustanovenie zmluvy, alebo ak súd pri konkrétnom ustanovení zistil, že nie je v súlade so zákonom. Pod menom žalovanej, ako dlžníčky je uvedené IČO, ale je tam reálne rodné číslo žalovanej, to že je omylom uvedené ako IČO nerobí zmluvu neplatnou. Dojednanie spracovateľského poplatku nerobili zmluvu neplatnou, ani poplatok súd nepovažoval za neprijateľnú podmienku. Žalovaná mala záujem, aby jej žalobca poskytol finančné prostriedky, k uzavretiu zmluvy bola potrebná práca zamestnancov žalobcu, žalobca tak mal s uzavretím zmluvy náklady, ktoré logicky a podľa dohody mala zaplatiť žalovaná. Suma poplatku k poskytnutej sume bola primeraná, pričom poplatok bol zahrnutý v RPMN, ktoré bolo v súlade so zákonom, teda jeho výška bola výrazne bol maximálnou výškou RPMN. Po odstúpení od zmluvy žalobca oprávnené požadoval neuhradené splátky, zostatok nesplateného úveru. Od odstúpenia od zmluvy dňa 07.09.2011 do podania žaloby dňa 25.06.2013 neubehli tri roky, pričom to, že spis má číslo roku 2016 je pre posudzovanie premlčania irelevantné.

35. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti v zmysle cit. zák. ust. súd zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 6.105 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 09.09.2012 do zaplatenia žalobcovi. Celkové náklady žalobcu (ostatok úveru v sume 13.321,09 eura, dlžné splátky 2.255,60 eura, dlžné zákonné poistné v sume 145,40 eura, dlžné havarijné poistné v sume 775,25 eura, náklady inkasnej agentúry v sume 310 eur, náklady za prevoz vozidla 279,99 eura, odťah a parkovné v sume 3.090 eura, náklady na znalecký posudok v sume 82 eur, náklady na odhlásenie vozidla 136,01 eura, náklady za kontrolu vozidla 119,66 eura, zmluvnú pokutu v sume 561,29 eura) boli v sume 21.076,29 eura, zisk z predaja vozidla 14.000 eur. Rozdiel predstavoval žalovanú sumu. Súd skúmal predmetné nároky ktoré si žalobca uplatňoval aj v zmysle bodu 9.10 VP úverového financovania. Skúmal tvrdenia žalovanej ohľadne neprímeraných nákladov na parkovné v Rakúsku. Žalovaná svoje tvrdenia nepreukázala, teda, že nebola zodpovedná za dĺžku parkovného po tom ako jej rakúske úrady vozidlo odobrali pre porušenie rakúskych zákonov. Podľa technického preukazu bola majiteľkou vozidla a nešlo o leasingovú, ale úverovú zmluvu. Žalobca tak zákon pri odoberaní vozidla neporušil. Súd sa nestotožnil s nárokom na odmenu inkasnej agentúry. Žalobca má nárok na náklady spojené s odňatím vozidla na základe zmluvy

o záložnom práve, ale predmetom tohto nároku nemôže byť zisk inej osoby z predmetnej činnosti. Zjavne čo ani žalobca nevyvrátil, že v sume 310 eur je aj uvedený zisk v nešpecifikovanej výške. Súd preto celú túto sumu nemohol priznať. Rovnako súd nepriznal nárok na zmluvnú pokutu v sume 561,29 eura. Článok 12 VP úverovej zmluvy súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nerobí celú zmluvu neplatnou. Táto vopred naformulovaná podmienka spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Rovnako konštatoval KS v Nitre v hore citovanom rozhodnutí. V danom prípade posudzoval súd vec v zmysle Občianskeho zákonníka a úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatňoval, bol primeraný (8,75 % ročne) v čase, kedy sa žalovaná dostala do omeškania. Súd zaviazal žalovanú úrok z omeškania z dlžnej sumy tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v zmysle § 517 O.z. a Nariadenia vlády 87/1995 Z.z.. Vo zvyšku súd žalobu z uvedených dôvodov zamietol, teda ohľadne sumy 871,29 eura s príslušenstvom, zároveň ohľadne neplatnosti celej zmluvy, ako aj ohľadne nároku žalobcu voči žalobcovi čo nedávalo žiaden právny zmysel a nebol by tento nárok dôvodný ani v prípade, že by ho požadovala žalovaná, keďže naopak ona mala zo zmluvy dlh voči žalobcovi .

36. Podľa § 259 CSP súd zaviazal sporné strany na úhradu nákladov štátu za preklad v sume 45,36 eura podľa ich pomeru úspechu a neúspechu vo veci samej. Žalobcu zaviazal na zaplatenie sumy 5,67 eura (12,49%) a žalovanú na sumu 39,69 eura (87,51%).

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi voči žalovanej priznal pomerné právo na náhradu trov konania v rozsahu 75,05% (úspech suma 6.105 eur 87,51% mínus neúspech suma 871,29 eura 12,49%).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.